

[Steen Folke]

Disse storstilede visioner blev som bekendt skrinlagt ved vedtagelsen af folketingsbeslutningen om ungdomsuddannelserne sidste år. I dag er det kun gymnasiet, der er til debat, og det er i sig selv en væsentlig indskrænkning af hele problemstillingen. For gymnasiets vedkommende endte de store visioner om integration af teori og praksis som en lille prut. Eleverne kan nu komme på ekskursioner på arbejdspladser af en uges varighed – hvilken storstilet reform! Jeg mener ikke, at de konservative behøver at tage det så frygtelig tungt. Trods de ændringer, der er sket de sidste årtier, er gymnasiet stadig i alt for høj grad borgerskabets eliteskole. Nu er det blot 1/3 af en ungdomsårgang, der går der.

VS betragter det ikke som nogen ulykke, at mange går i gymnasiet. Det er bedre, end at de stiller sig op i køen af ungdomsarbejdsløse. Vi vil naturligvis kategorisk vende os mod alle tanker om at indføre adgangsbe-grænsning til gymnasiet. Bedre vil det selv-sagt være med en virkelig udbygning af EFG og en løsning af EFGs problemer, som vil give de unge mulighed for et mere reelt valg. Jeg tænker selvfølgelig dels på afskaffelse af mesterlæren, dels på løn i basisåret, men først og fremmest på problemet med praktik-pladserne, som bliver mere og mere katastrof-alt. Hvis man virkelig kastede ressourcerne ind i at løse disse problemer, så ville det nok lette dette pres på gymnasiet lidt. Der ville være flere, der ville vælge en erhvervsfaglig grunduddannelse, og det ville i sig selv være en god ting efter vores mening, men vi be-græder bestemt ikke, at så mange er søgt ind i gymnasiet i de seneste år.

VS mener, at en gymnasireform er nød-vendig. Men hvad skal det være for en re-form, hvis vi nu ser på gymnasiet for sig, som vi gør det i denne debat? Ja, det skal f. eks. ikke være en, der gør gymnasiet mere erhvervsrettet. Vi ønsker heller ikke et gymnasium opbygget i moduler efter supermar-kedsprincippet eller et endnu mere opsplittet og specialiseret gymnasium. En gymnasire-form skal efter vores mening laves på bag-grund af forsøgsvirksomhed. Hvis gymnasie-reformen skal udarbejdes i 1983-84, og noget kunne tyde på, at undervisningsministeren har noget i den retning i tankerne, så vil Herlevforsøget være det eneste mere omfat-tende forsøg, der er ført til ende, og som et udvalg kan bruge til sit reformarbejde. Det

er efter vores mening alligevel for lidt, selv om vi har sympati for netop dette forsøg. I øvrigt vil jeg da godt fremhæve, at det ikke er nok at vedtage at støtte, om jeg så må si-ge, med ord disse mange forsøg. Det er selv-sagt også et spørgsmål om at bevilge de pen-ge, som er nødvendige til at gennemføre for-søgsarbejdet.

VS vil stille en række krav til en gymna-siereform:

For det første: det sammenhængende og ubrudte 3-årige forløb skal fastholdes. Vi af-viser tanken om et basisår og enhver form for modulopbygning. På det punkt er det beslutningsforslag om ungdomsuddannelser-ne, der blev vedtaget sidste år, et direkte til-bageskridt, fordi det netop lægger op til, at man skal kunne stige af på en eller anden måde med en ikke nærmere fastlagt kompen-ce allerede efter første år.

For det andet: linje- og grenopdelingen skal afvikles. På det punkt kan vi altså støtte ministerens meget forsigtigt formulerede tan-ker i den retning og vil formentlig gerne gå videre, end ministeren har lagt op til. Jeg vil understrege i den forbindelse, at det ikke be-høver at forhindre en eller anden form for tilvalg i andet eller tredje år, men der må ikke være tale om en specialisering, slet ikke en, der gør gymnasiet mere erhvervsrettet.

For det tredje: de stive faggrænser skal oplødes, altså fagintegration, hr. Bertel Haarder. Den nuværende fag- og timeop-splitning er ofte ødelæggende for bestræbel-serne på at give undervisningen et bedre ind-hold. I denne forbindelse vil jeg godt nævne, at det er vigtigt at fastholde såvel metodefri-heden som teoripluralismen.

Og for det fjerde, og det er meget afgøren-de: vi mener, der skal indføres et reelt elev-demokrati. Det er noget, jeg vil uddybe me-get mere om et øjeblik.

Undervisningsministerens reformtale i dag, og det, hun har skrevet i tidsskriftet Uddan-nelse, kan i mange henseender virke fornuf-tigt og progressivt, selv om det er forsigtigt udformet – jeg tror endnu mere forsigtigt i dag, end det var i tidsskriftartiklen. Men her-til kommer, at man kan frygte, at en reform kan blive et skalkeskjul for besparelser. Un-dervisningsministeren siger ikke noget om, hvor stor en andel af en årgang gymnasiet skal opsuge. Det er selvfølgelig et vigtigt spørgsmål i relation til sådan nogle reformer.